

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ATLIEKŲ TVARKYMO ĮSTATYMO NR. VIII-787 2, 12, 28, 30, 30¹, 30², 35¹ STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 25¹, 30³, 30⁴, 30⁵, 30⁶, 30⁷, 30⁸, 30⁹, 31¹, 31², 31³ STRAIPSNIAIS, SEPTINTUOJU¹ IR SEPTINTUOJU² SKIRSNIAIS ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIP-4988

Nr.
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2020 m. gruodžio 9 d. sprendimo Nr. SV-S-6 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 4 punktą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a :

Iš esmės pritarti Lietuvos Respublikos atliekų tvarkymo įstatymo Nr. VIII-787 2, 12, 28, 30, 30¹, 30², 35¹ straipsnių pakeitimo ir įstatymo papildymo 25¹, 30³, 30⁴, 30⁵, 30⁶, 30⁷, 30⁸, 30⁹, 31¹, 31², 31³ straipsniais, septintuoju¹ ir septintuoju² skirsniais pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIIP-4988 (toliau – Įstatymo projektas), tačiau pasiūlyti tobulinti Įstatymo projektą atsižvelgiant į šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Įstatymo projekto 1 straipsniu siūloma Lietuvos Respublikos atliekų tvarkymo įstatymo (toliau – Įstatymas) 2 straipsnį papildyti 58¹ dalimi apibrėžiant terminą „regioninė reguliuojamoji kaina“. Siūlytina šį terminą pakeisti Lietuvos Respublikos terminų banke aprobuotu terminu „regioninė kaina“ ir atitinkamai tikslinti Įstatymo projekto 3 straipsnyje dėstomus Įstatymo 25¹ straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktus, Įstatymo projekto 7 straipsnyje dėstomas Įstatymo 30² straipsnio 4, 6–10 ir 12 dalis, Įstatymo projekto 8 straipsnyje dėstomus Įstatymo 30³ straipsnio 1 dalies 5 ir 9 punktus, Įstatymo projekto 11 straipsnyje dėstomą Įstatymo 30⁶ straipsnio 7 dalį, Įstatymo projekto 13 straipsnyje dėstomą Įstatymo 30⁸ straipsnio 9 dalį, Įstatymo projekto 18 straipsnio 7 ir 8 dalis.

2. Įstatymo projekto aiškinamojo rašto 4 punkte nurodyta, kad atsižvelgus į Valstybinei energetikos reguliavimo tarybai (toliau – Taryba) priskirtas funkcijas, reikalingus žmoniškąsias resursus ir planuojamas sąnaudas, optimalus reguliuojamos veiklos pajamų, kaip Tarybos finansavimo šaltinio, procento dydis galėtų būti 0,97. Atsižvelgiant į tai, siūlytina tikslinti Įstatymo projekto 3 straipsnyje dėstomą Įstatymo 25¹ straipsnio 4 dalies 1 punktą nurodant 0,97 procento dydį, o ne 1 procentą.

3. Įstatymo projekto 16 straipsniu Įstatymas papildomas septintuoju² skirsniu „Išankstinių ginčų sprendimo ir ginčų nagrinėjimo tvarka“. Atsižvelgiant į minėtą skirsnį ir jame dėstomą 31² straipsnio pavadinimą „Ginčų sprendimas ne teismo tvarka“, darytina išvada, kad Įstatymo 31² straipsnio tikslas – reglamentuoti išankstinį ginčų nagrinėjimą ne teismo tvarka, Įstatymo projekto 31³ straipsnio tikslas – nustatyti skundų nagrinėjimo tvarką. Siekiant teisinio reguliavimo nuoseklumo ir teisinio aiškumo, Įstatymo projekto septintajame² skirsnyje „Išankstinių ginčų sprendimo ir ginčų nagrinėjimo tvarka“ siūlytina išskirti, kada reguliuojama ikiteisminė ginčų nagrinėjimo ne teisme tvarka, kada – nagrinėjami skundai.

4. Siūlytina suderinti Įstatymo projekto 16 straipsnyje dėstomo Įstatymo 31² straipsnio 2, 7 ir 8 dalių nuostatas, nes pagal pateiktą teisinį reguliavimą nepakankamai aišku, ar atliekų turėtojas, prieš kreipdamasis į teismą, privalo kreiptis į savivaldybės vykdomąją instituciją.

5. Siūlytina suvienodinti Įstatymo projekto 16 straipsnyje dėstomo Įstatymo 31² straipsnio 1 dalies 1 punkte ir 2 dalyje nurodytas funkcijas „tarp atliekų turėtojo ir juridinio asmens, vykdančio viešosios paslaugos komunalinių atliekų tvarkymo lėšų administravimo funkciją“ ir „atliekų turėtojo ir juridinio asmens, savivaldybės pavedimu vykdančio komunalinių atliekų tvarkymo lėšų administravimo funkcijas“.

6. Atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 11 straipsnio 1 dalies, numatančios, kad „asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles“, nuostatas, siekiant įstatymų nuostatų suderinamumo, siūlytina tikslinti Įstatymo projekto 16 straipsnyje dėstomo Įstatymo 31³ straipsnio 3 dalį numatant, kad skundai nagrinėjami Vyriausybės patvirtintų taisyklių nustatyta tvarka.

7. Įstatymo projekte reglamentuota, kad skaičiuojant regioninę kainą įtraukiama komunalinių atliekų surinkimo ir vežimo iš atliekų turėtojų paslaugų (toliau – paslaugos) kaina. Paslaugų teikimas dažniausiai organizuojamas savivaldybės (išimtiniais atvejais – regiono) mastu. Paslaugos perkamos Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymo nustatyta tvarka skelbiant viešojo pirkimo konkursą arba sudarant vidaus sandorį ir paslaugos teikimą pavedant savivaldybės paskirtam komunalinių atliekų tvarkytojui. Komunalinių atliekų tvarkymo sistemos administravimo ir komunalinių atliekų tvarkymo lėšų administravimo (toliau – sistemos administravimas) funkcijas ne visada vykdo regioniniai atliekų tvarkymo centrai (tam tikrais atvejais sistemos administravimo funkcijas vykdo savivaldybės), kurių įkainių ir kainų reguliavimą siūloma pavesti Tarybai.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, siūlytina keisti Įstatymo projekte numatytą regioninės kainos nustatymo reglamentavimą: į regioninę kainą neįtraukti paslaugų kainos ir sistemos administravimo išlaidų; palikti savivaldybėms funkciją nustatyti paslaugų kainą ir sistemos administravimo išlaidas, kurias savivaldybės kaip atskiras dedamąsias pridėjusios prie regioninės kainos įskaičiuotų į vietinės rinkliavos ar kitos įmokos už komunalinių atliekų surinkimą dydį. Todėl reikėtų tikslinti Įstatymo projekto 1 straipsnyje dėstomas Įstatymo 2 straipsnio 58¹ ir 58⁴ dalis, Įstatymo projekto 7 straipsnyje dėstomas Įstatymo 30² straipsnio 6 ir 10 dalis, Įstatymo projekto 10 straipsnyje dėstomą Įstatymo 30⁵ straipsnio 3 dalį.

8. Atsižvelgiant į komunalinių atliekų tvarkymo paslaugos srityje savivaldybėms priskirtas funkcijas (pavyzdžiui, surinkimo ir vežimo organizavimo veikla), siūlytina atsisakyti Įstatymo projekto 1 straipsnio 9 dalyje dėstomo Įstatymo 2 straipsnio 58⁵ dalyje nurodyto termino „reguliuojamasis atliekų tvarkytojas“, nes apibrėžtis neapima visų veiklos rūšių, kurias planuojama reguliuoti.

9. Vadovaujantis teisėkūros aiškumo principu, siūlytina Įstatymo projekto 7 straipsniu keičiamo Įstatymo 30² straipsnio 7 dalies nuostatas dėstyti atskirais punktais.

10. Pagal Įstatymo projekto aiškinamąjį raštą 4 punktą Įstatymo projekto 2 straipsniu keičiamo Įstatymo 12 straipsnio pakeitimo tikslas – aiškiai nustatyti, kokias pavojingų atliekų tvarkymo veiklas vykdant privaloma gauti pavojingų atliekų tvarkymo licenciją, kokias pavojingų atliekų tvarkymo veiklas vykdant pakanka turėti Įstatymo 6 straipsnyje nurodytą

leidimą. Atsižvelgus į tai ir įvertinus, kad Įstatymo 6 straipsnyje nurodytą leidimą neprivaloma gauti vykdant ne tik atliekų surinkimo, bet ir vežimo veiklą, tikslinga Įstatymo 12 straipsnio 1, 4, 5 ir 8 dalys reglamentuojant, kad pavojingų atliekų tvarkymo licencijavimo tvarka turi būti taikoma pavojingas atliekas ketinančioms surinkti ir vežti įmonėms.

11. Atsižvelgus į savivaldybėms teisės aktais pavestas savarankiškas funkcijas, susijusias su komunalinių atliekų tvarkymo organizavimu, įskaitant įmokos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą dydžio nustatymą, netikslinga Tarybai priskirti funkciją skirstyti savivaldybėms regionines kainas. Todėl siūlytina tikslinti Įstatymo projekto 3 straipsnyje dėstomą Įstatymo 25¹ straipsnio 1 dalies 3 punktą, Įstatymo projekto 7 straipsniu keičiamo Įstatymo 30² straipsnio 7, 9 ir 10 dalis atsisakant nuostatų, kad Taryba nustato regioninių kainų paskirstymo savivaldybėms kriterijus ir paskirsto regionines kainas savivaldybėms.

12. Tikslintini Įstatymo projekto 18 straipsnyje nurodyti Įstatymo įsigaliojimo ir įgyvendinamųjų teisės aktų parengimo terminai. Tikslinant minėtus terminus, reikėtų vadovautis Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 20 straipsnio 3 dalies reikalavimais.

Ministras Pirmininkas

Aplinkos ministras